

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεσπότων 20
261—Γραφείου ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Ἐν ἐμπορικαῖς δύσχερεισις ὁ ἀληθῆς χριστιανὸς δύναται νὰ εὐρῃ παραμυθίαν. Εἰσὶ τινα πράγματα τὰ δύποια οὐδέποτε δύναται ν' ἀπολέσῃ.

Ἐμπορός τις πρό τινων ἔτῶν ἐπτώχευσεν. Πορεύθεις εἰς τὴν οἰκίαν του τεταρχιμένος ἡρωτήθη ὅπο τῆς συζύγου του, τίς ἡ αἰτία τῆς ταραχῆς του. «Κατεστράφην, κατήντησα ἐπάιτης ἀπώλεσα τὰ πάντα», ἀνεβόσεν πιέζων τὴν χειρά ἐπὶ τοῦ μετώπου του. «Τὰ πάντα, εἶπεν ἡ σύζυγός του, δχι ἔμεινα ἔγω.» «Τὰ πάντα πάτερ», εἶπεν ὁ πρεσβύτερος υἱός του, ἔμεινα ἔγω.» «Καὶ ἔγω, εἶπεν ἡ μικρά του κόρη, περισφίγγουσα τὸν τράχηλόν του διὰ τῶν βραχιόνων της. «Δέν ἀπώλεσθης πάτερ», ἐπανέλαβεν αὖτη. «Καὶ ἐπειτα ἔχεις τὴν ὑγείαν σου», εἶπεν ἡ σύζυγός του. «Καὶ τὰς χειράς σου δι' ὧν νὰ ἐργάζεσαι», εἶπεν ὁ πρεσβύτερος υἱός του. «Καὶ ἔγω δύναμαι νὰ σὲ βοηθήσω». Καὶ τοὺς δύο σου πόδας πάτερ νὰ σὲ περιφέρωσι, καὶ τοὺς δύο σου ὄρθιαλμοὺς νὰ βλέπης πάτερ», εἶπεν ἡ μικρά κόρη.

«Ἐχεις καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ», εἶπεν ἡ μάρμη. «Καὶ ἀγαθὸν Θεοῦ», εἶπεν ἡ σύζυγός του. «Καὶ παράδεισον νὰ ἀποκτήσῃς», εἶπεν ἡ μικρά του κόρη, «καὶ τὸν Ἰησοῦν, δόστις ἥλθε ἵνα μᾶς φέρῃ ἐκεῖνην».

«Ο Θεὸς να μὲ συγχωρήσῃ», εἶπεν ὁ πτωχὸς ἐμπορὸς δακουρχέων. «Δέν ἀπώλεσα τὰ πάντα. Τί εἶναι δι', τι ἀπώλεσα πρὸς δι', τι μοὶ ἀπέμεινεν». Καὶ οὕτω παρηγορήθη καὶ ἤρχισε πάλιν τὴν ἐργασίαν.

Ἀναγνῶστας, ὑπάρχουσαν πράγματα πολυτιμότερα τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν τραπεζικῶν μετοχῶν. Ὅταν πλοιὸν εἶναι ἔγγυς νὰ καταποντισθῇ, σάκκοι πλήρεις χρυσοῦ εἰσὶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐρριμένοι ὡς ἀχροστα καὶ περιττὰ πράγματα. Ζωὴν, ζωὴν ἰκετεύουσιν οἱ κινδυνεύοντες. Εἴναι τινες ἐπιζήσωσιν τὸ ὑδωρ καὶ ὁ ἄρτος ζυγίζεται μὲ χρυσὸν ἐκν δύναται νὰ ἀγροσθῇ. Πρὸ πάντων δὲ ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς ἡμῶν εἶναι πολύτιμος· ἡ εὐσέβεια εἶναι πολυτιμοτέρα καὶ χρησιμότερη τοῦ πλούτου, ἡ ψυχὴ πολυτιμοτέρη τῆς ζωῆς, ἡ

χριστιανικὴ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη ιερωτέρα πάντων τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν. «Τί γάρ ὁ φελάτεις ἀνθρώπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιώθῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; Η τὸ δώσει ἀνθρώπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;»

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῇ 1 Μαΐου (v) ἐγένετο μετὰ μεγάλης πομπῆς ἡ ἔναρξις τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐν Παρισίοις. Ἀπὸ τῆς 8ης τῆς πρωΐας καίτοι βροχῆς πιπτούσῃς τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἔξωσται τῶν Παρισιῶν ἐκοσμηθησαν διὰ σημαιῶν, καὶ περὶ τὴν ἐννάτην ἡμέραν ἀμαζαι ἔξεκινησαν ἀπὸ πάσης τῶν Παρισίων γωνίας κατευθυγόμεναι μετὰ πληθύος πεζοδρόμων εἰς τὸ Τροκαδέρον καὶ τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεως. Περὶ τὴν 2ην ὥραν ὁ Στρατάρχης Πρόεδρος μετὰ τῆς πολυαριθμου ἀκολουθίας του προηγήθεντων διασήμων ἔνων προσκεκλημένων ἐν οἷς καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὁ καὶ πρόεδρος τῆς βρετανικῆς ἐπιτροπῆς, ἀφίκοντο ἐπὶ τοῦ μεγάρου. 500,000 ἀνθρώπων ἐπεσκέψαντο τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεως καὶ τὸ Τροκαδέρο, ἐπισήμως δὲ διεβεβαίωθη ὅτι ἀπὸ τῆς 11 μέχρι τῆς 1 μ. μ. 19,088 ἡμαζαι ἔφθασαν εἰς τὴν Ἐκθεσιν, μηδὲνοιγκομένων τῶν λεωφορείων, καὶ πληθύος ἀλλων μέσων μετακομίσεως. Η παρισινὴ Ἐκθεσις δύναται νὰ θεωρήθῃ ὡς ἐπιτυχίᾳ ὅλοκληρος ὁ κόσμος ἀδέχθη τὴν πρόσκλησιν, ἡ δὲ νεωτέρα μεγάλοφυτεύει παντὶ αὐτῆς κλάδῳ ἐκπρόσωπεῖται ἐν αὐτῇ. Η ζωρότης γένησε διὰ τῆς παρουσίας 300,000 ξένων καὶ αἱ τιμαὶ τῶν ξενοδοχείων ἐδιπλασιάσθησαν. Περὶ τὰς 40,000 πρόσωπα ἐπεσκέπτονται τὴν Ἐκθεσιν καθ' ἑκάστην.

Κατὰ τὴν ἀριξιν τοῦ στρατάρχου Μακραών ἐπὶ τοῦ μεγάρου τῆς Ἐκθέσεως ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου προσεφώνησεν αὐτῷ καὶ τῷ πρόεδρῳ τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς εἰπὼν ὅτι τὸ μέγαρον ὅπερ ἀνοιχθῆσεται νῦν εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν δόξαν τῆς βιομηχανίας